

פדריקו גרסייה לורקה
(לפי גרסת לאונרד כהן)

קחי את הוואלס הזה*

עברית: שלומציון קינן (תרגום במתכונת הלחן)

יש עֶשֶׂר עֲלֻמוֹת־חַן בְּוִינָה,
שֶׁהַמּוֹת בּוֹכָה עַל כְּתָפָן
וְאוֹלִים וְקוֹדִים עִם וִיטְרִינָה,
שֶׁם לִמּוּדוֹת הַיּוֹנִים עַל מוֹתָן.
יש פֶּסֶה שֶׁתִּלְשׁוּ מִן הַבֶּקֶר
וְתֵלוּ בְּמוֹזְאוֹן הַכְּפֹר,
אִי, אִי, אִי, אִי,
זֶה הוּאֵלֶס, זֶה הוּאֵלֶס,
קְחִי אוֹתוֹ עִם סֵד עַל שִׁנְיוֹ.

אֲנִי רוֹצָה בָּהּ, רוֹצָה בָּהּ, רוֹצָה בָּהּ,
עַל כֶּסֶּא, עִם ז'וֹרְנֵל אֲבִדוֹן,
בְּשִׁפּוֹל חֲבֻצֶלֶת הַקֶּרֶחַ,
בְּכוֹהַ, בּוֹ הַלִּילָה נִדוֹן,
עַל מִטָּה בָּהּ הִזְיַע יָרַח,
בְּזַעֲקָה סְפוּגַת צֶעֶד וְחוֹל,
אִי, אִי, אִי, אִי,
זֶה הוּאֵלֶס, זֶה הוּאֵלֶס,
קְחִי אֶת מֵתָנְיוֹ הַשְּׁבוּרִים בְּמַחוֹל.

הוּאֵלֶס, הוּאֵלֶס, הוּאֵלֶס, הוּאֵלֶס,
עִם הַבֶּל עוֹקֵץ, שֶׁל בְּרִנְדִּי וְקֵץ,
גּוֹרֵר אֶת זָנְבוֹ בְּמִצּוֹלוֹת.

* במקור של לורקה נקרא השיר "ואלס וינאי קטן".

יש אולם קונצ'רטים בוינה,
 שם קבלת בקורות בעתון,
 יושבי הקפה השתתקו שם,
 זה הבלוז שחרץ את דינם,
 אבל מי לתמונה מזדחל כאן?
 עם צרור רענן של דמעות,
 אי, אי, אי, אי,
 זה הואלס, זה הואלס,
 קחי אותי, הוא גוסס כבר מאות.

יש חדר משחקים על הגג,
 שם אשכב לצדך ואשתך,
 בחלום נברשות מהונגריה,
 בדמדומ צהרים מתוק,
 ואראה מה קשרת לך לצער,
 כבשים ופרחי שלגי-עד
 אי, אי, אי, אי,
 זה הואלס, זה הואלס,
 עם אותו "לא אשכח, את יודעת"
 הואלס, הואלס, הואלס, הואלס...

וארקד אתך שם בוינה,
 בתלבשת נהר אחפשוך,
 יקינתון בשולי דש הפגד,
 שפתי על אגלי ירכך,
 ואקבר נשמתי במחברת,
 עם הטחב ותמונות הסתו,
 ואכרע תחת שטף יפין,
 כנורי הפשוט והצלב.
 ותשא ברכוד אותי הלאה,
 לברכות שאגרה בך האש,
 זה הואלס, זה הואלס,
 הוא שלך כעת, הוא כל מה שיש.